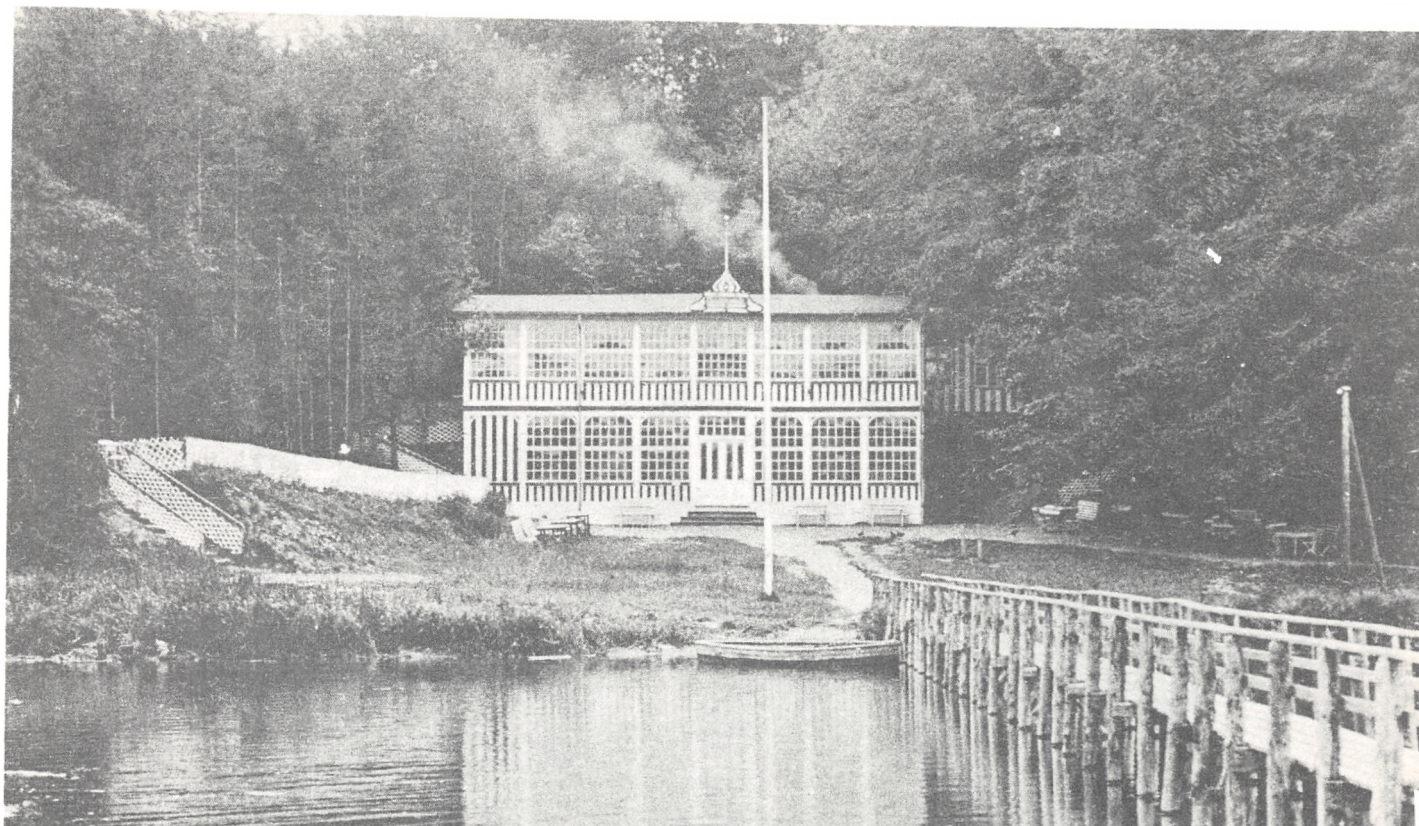


Koldingbogen

ÅRSTAL:	1972
FORFATTER:	Axel Andersen
TITEL:	Ålestangernes sangforening
KORT RESUME:	Klike af ålespisere med Conrad Andersen i spidsen



Aalestangernes sangforening

Det er engang sagt om danskerne, at hvor blot tre mennesker mødte hinanden, blev der med det samme stiftet en forening. Det er måske nok noget overdrevet, men søger man tilbage i optegnelser fra det gamle Kolding, viser det sig, at der trods alt er noget om snakken. At der dengang, hvor man ikke havde telefon, radio, fjernsyn og biler og alle de »goder«, tiden har bragt med sig, var et behov for at komme sammen, er forståeligt, og folk samlede, først i mindre klikker, senere i større kredse, for at dyrke fælles interesser som sang og musik, dramatisk optræden og mange andre foreteelser, som i vore dages hektiske jag nyder trange kår. Gamle foreningsprotokoller og andre optegnelser giver et ganske godt indtryk af, hvordan borgerne tilbragte deres fritid, og blandt de forskere, der i særlig grad har interesseret sig for datidens foreningsliv, er forfatteren Otto Wang (pseudonym for Poul Frost Hansen), som for ca. 25 år siden udgav en lille bog



Conrad Andersen.

om »Foreningslivet i det gamle Kolding«. I bogen, som forlængst er udsolgt, giver han en morsom skildring af en mærkelig forening, der bar det besynderlige navn »Ålestangernes sangforening«. Det er højst usandsynligt, at ét eneste af medlemmerne skulle have givet sig af med kunsten at stange ål – og nogen sangforening i egentlig forstand var det heller ikke, hvad følgende beretning vil bevise.

Den lille klike af ålespisere, hvis primus motor var grosserer Conrad Andersen senior, giver et fulgyldigt udtryk for den tids lyse humør og menneskenes sorgløse flimren i solen, skriver forfatteren. Helt ud fjollet i sine løjer, men ganske harmløs. De morede sig som nogle store drenge og smådrillede hinanden efter bedste evne. Hele historien begyndte, da nogle borgere, hvis livret var stegt ål, fandt ud af, at værtens kone på »Christiansminde«, populært kaldet Kjesten, var verdensmester i stegt ål – særlig udsøgte, spidssnude ål, stegt på en



H. Overbeck

ELEKTRISKE ANLÆG AF ENHVER ART

EKSPEDITION, LAGER OG KONTOR:

TELEX 51325

HAVNEPLADSEN

TLF. (05) 52 35 55

ganske ny og lækker måde. Det varede ikke længe, før rygtet tog fart, og snart var Conrad Andersen og nogle få, gode venner blevet stamgæster hos Kjesten. Som den spasemager, Conrad Andersen var, fik han de øvrige med på ideen at danne en forening, hvis eneste formål skulle være at spise ål. Den første vanskelighed bestod i at finde et godt navn til »barnet«. »Ålespiserforeningen« lød jo ikke så godt ... »men vi kan jo synge en lille sang ind imellem«, foreslog Conrad Andersen – og så blev det vedtaget at kalde foreningen »Ålestanger-nes sangforening«. Snart var både love og vedtægter vedtaget – naturligvis i samme skøre ånd og med nogle indviklede og grinagtige ceremonier som basis for optagelse. Havde man bestået disse, kom den allervigtigste og sværeste prøve, nemlig at spise 25 tommer ål med stuede kartofler til. Omfanget af kartofler måtte han selv bestemme, men de 25 tommer ål skulle ned. Det vil i vore dages metersystem sig ca. 65 centimeter. Og der var ingen pardon. Åleskeletterne blev lagt i en række efter hinanden på tallerkenkanten og bagefter nøje målt op, og var der ikke den fastsatte længde, dumpede kandidaten under øredø-vende hyle- og pibekonzert. Den daværende ejer af »Skovmøllen«, Flensborg, nåede aldrig – trods gentagne forsøg – at blive medlem. Sikkert en planlagt spøg fra »dom-mernes« side, det fortælles i alt fald, at de ål, han skulle sætte til livs, var dobbelt så tykke som dem, der normalt blev serveret! I starten var det som nævnt kun et lille, meget eksklusivt selskab, der talte navne som musikhandler Marcus, bogtrykker Sjodt, smedemester Georg Møller, tømrermester Hans Ludvig Hansen, grosserer Jacob Ræder, bankdirektør Høwinghoff Petersen – og så naturligvis grosserer Conrad Andersen. Til at begynde med sejlede de til »Christians-minde« i private sejlbåde, men efterhånden som kredsen udvidedes, tog man derud



Afgang med fjordbådene til "Christiansminde"



Hannibal Marcus.

med en af de små fjordbåde. Det indebar også den fordel, at hjemsejladsen foregik under mere betryggende former, idet ingen af deltagerne kunne rose sig af at være helt »appelsinfri«. Kjesten var i forvejen adviseret om gutternes ankomst og havde alting parat. Det var i de tider, hvor man kunne spise alt, hvad man orkede for en daler – og så var der gratis snaps til at skylle efter med. Den kostede jo kun en bagatel dengang.

Det var en udpræget »mandeforening« – damer havde absolut ingen adgang. Og netop det gjorde den så interessant. Det var meget lidt, der sivede ud om disse »bacchanaler«, så det kan ikke undre, at konerne havde deres spekulationer og svare anfægtelser, når deres mænd glade og veloplagne tog af sted – og navnlig, når de mere eller mindre »besofne« vendte hjem efter soldet. Den kvindelige nysgerrighed tog da også en gang overtaget – nogle af damerne fandt på, at nu ville de altså én gang for alle have opklaret, hvad der egentlig foregik derude ved de mystiske mandefester. De lejede så en af de små drosker, der holdt foran rådhuset, og kørte derud. De havde fra flere sider hørt både det ene og det andet, så nu ville de med egne øjne se, hvad deres ægtemænd var ude på. Der var både lyn og torden i luften. Men på en eller anden måde var deres ankomst blevet varslet i god tid, så Conrad Andersen befalede omgående alle rullegardiner trukket ned og alle døre låst. Og mens selskabet festede videre inde i de hermetisk tillukkede lokaler, travede damerne rundt og rundt omkring pavillonen i håb om at finde en sprække, de kunne kigge ind af. Efter en tid opgav, de dog den videre »spionage« og kørte hæmfynsende hjem igen. Men hvordan de pågældende ægtemænd blev modtaget, da de henad morgenstunden vendte hjem, melder historien ikke noget om!

Der gik naturligvis mange fraspagn om



På torvet holdt hyre-droscherne.

De handler bedst hos os!

**Radio · TV
Grammofonplader
Musikinstrumenter Pianoer
Noder**

A/S MUSIKHUSET

KLOSTERGADE 19 . KOLDING

Den ny brillemode



er spændende og værd
at følge.

Stellene er designet af
førende formgivere
og materialerne
smukke og
stærke.



Kay Lauridsen

Optiker

Jernbanegade 1
6000 Kolding

Telefon (05) 52 09 41

- ned med skatten

prøv os!

Først tænker man sig om. Finder ud af, hvad man vil. Så går man i Privatbanken. For at få del i alle de fordele og serviceformer en anderledes bank har at byde på. De opdager hurtigt, at Privatbanken giver meget mere igen end renter og tom snak. Forbrugervejledning. Ja... til problemløsninger. Prøv os!



PRIVATbanken



"Christiansminde" omkring 1890

de mystiske ting, der fandt sted ved disse møder – det meste var vel nok kun gisninger – og i de lokale sommerrevuer måtte de gæve ålespisere da som regel også stå for skud. I et vers hed det:

Vores Aalestangerklub
sku' jeg indmeldes i.

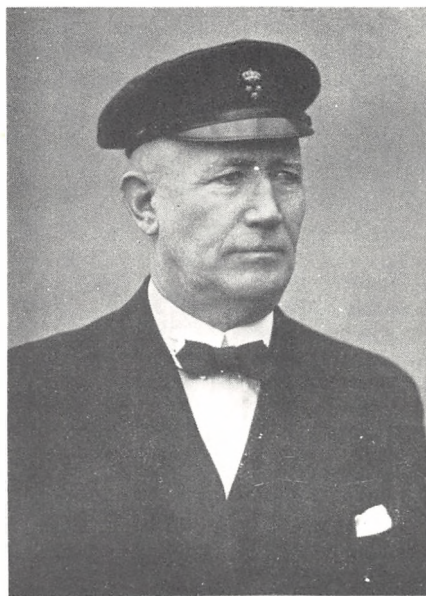
det er ikke ganske let,
der fordres nemmerli'
man skal kunne æde Aal
efter større Metermaal.
Men da jeg var nået halvvejs,
sa' e jeg Skaal!
Jeg vil hel're vente til i Mor'n.
Aal er dejligt, men man kan
faa for mange, fy for Fa'n.

La' mig vente til i Mor'n
og så se Tiden an!

Men hver meget og hvor lidt hold der var
i rygterne blev aldrig nogen sinde opklaret.
For – som Otto Wang skrev: »mandfolk
kan jo holde mund!«



Jacob Ræder



H. Sjødt



Georg Møller